

OBRTRNIK

Glasiilo Jugoslovanskega obrtništva Dravske banovine

Lastnik Poverjenišstvo za izdajo lista „Obrtnik“
Uprava: Ljubljana, Ilirska ul. 15 (Lovro Pičman).
Naročnina znaša: za celo leto 30.— Din
za pol leta 15.—
posamezna številka . . . 1.50 .

V slogi in edinstvu
vsega Jugoslovanskega obrtništva
je uspeh!

Uredništvo: Ljubljana, Borštnikov trg 1. — Odgovorni urednik Mihelčič Ivan. — Rokopisov ne vračamo. — Nefrankiranih dopisov ne sprejemamo. — Oglase zaračunamo po ceniku. — Ponaatis člankov dovoljen le z dovoljenjem uredništva.

Leto IV.

Ljubljana, dne 22. avgusta 1935.

Štev. 7

Po občnem zboru osrednjega društva Jugoslovanskih obrtnikov v Celju

Občni zbor naše matične organizacije, ki se je vršil dne 15. avgusta t. l. v Celju v očigled velike obrtne razstave, ki jo je priredila celjska podružnica Jugoslovanskih obrtnikov, je bil tako spričo istodobnosti velike obrtniške prireditve, obrtne razstave same, ki je zrastle izpod idejnega ter organizatornega okrilja našega pokreta, kakor tudi spričo ogromnega števila delegatov vseh podružnic, društev jugoslovanskih obrtnikov širom vse banovine, velikega pomena.

Ta naš občni zbor, ki je bil obenem s celjsko razstavo velika manifestacija obrtniške delavnosti in zrelosti, pa je pokazal mnogo več, kakor to pokaže običajni letni občni zbor kake organizacije, kjer polagajo funkcionarji obračun svojega celoletnega dela. Naš občni zbor je pokazal več, mnogo več. Pokazal je ob nepopisni discipliniranosti in enodušnosti delegatov, po vsebini podanih referatov ter po sprejetih resolucijah, vso globino trdne vzajemnosti slovenskega obrtnika, izraženo v načelni zahtevi po neodvisni ter samostojni stanovski, organizatorni ter gospodarski delavnosti, pokazal je ves oni elan in vso vrednost one združene obrtniške sile, katere gonilo predstavlja samostojnost ter neodvisnost in katere prapor krasi neodoljiva ljubezen do svobode ter neodvisnosti svojega stanu. Velikega pomena je bil ta občni zbor, kakor že omenjeno, baš v očigled velike celjske obrtniške razstave, ki je bila v seriji številnih obrtnih razstav, ki jih prirejajo podružnice naših neodvisnih in svobodnih društev, krona dokazov, kaj si želi, kaj hoče in kaj more zgraditi ter organizirati neovirana in svobodna obrtniška volja in moč naših delavnih rok, če vrši to delo svobodno, iz lastnega nagiba ter lastnih moči v zavesti samostojnosti, neodvisnosti ter neoviranosti in če se zaveda svoje zrelosti ter pomena svojega stanu, ki se ga je hotelo in se ga še hoče od marsikateri strani potisniti na nivo podpovprečnosti, vsled česar naj bi moral biti naš prosvitljeni in napredni slovenski obrtnik pod varuštvo. Ta konstatacija niso bile besede izrečene na našem občnem zboru, ne na razstavi, marveč je to živ izraz samega dela, ki ga ustvarja naš pokret na eni strani v stanovski in gospodarski agilnosti vseh svojih funkcionarjev in podružnic, na drugi strani pa iz notranjosti povsem svobodne volje obrtnika prihajajoč izliv njegovih idejnih stremeljenj, ki jih oživotvarja pokret jugoslovanskih obrtnikov v naši banovini.

Spričo tega dejstva moremo danes storiti še drugo konstatacijo, ki je v zvezi s prvo, če rečemo, da kakor na eni strani v svobodnem organizatornem izživljanju našega obrtnika raste in se neodoljivo vzpenja navzgor volja do dela in ustvarjanja, tako na drugi strani, ki drži obrtnika v temi odvisnosti, nezrelosti in varuštva, ta volja iz dneva v dan usahuje in pada kakor splahnela zunanja prevlaka bolne

notranjosti, ki se vzdržuje le še z injekcijami umetno pri življenju za kratek čas, da se nato zruši v blato bolnih ambicij posameznikov ter izgine z njimi vred v pozabljenje, nemočna celo da pritisne slovenskemu obrtniku trajen sramotni pečat njegove zaostalosti za južnimi brati, ki so se varuštva ter odvisnosti že otresli.

Naš občni zbor sam je govoril vse to, govori to naše prireditve, govore naši zbori in jasno priča o tem porast naše moči, ki bo organizirana v kratkem že v petdesetih podružnicah. Moti se zato tisti, ki misli da bo slovensko obrtništvo kdajkoli odreklo svojemu načelnemu stremeljenju po samostojnosti in neodvisnosti, po svoji lastni obrtniški zbornici, zvestobo,

Slikarstvo - pleskarstvo in umetnost

Sodobna gospodarska depresija je občutno zadela tudi našo slikarsko in pleskarsko obrt. Pošteno se je treba truditi, da zmagamo vse datjave in preživimo sebe in družino. V času sezone, ako se poletni čas še izplača tako imenovati, je treba čas dobro izrabiti. Posebno podeželski mali obrtnik mora čim več dela sam osebn narediti, to je tudi v interesu stranke, ki želi „mojstra“ videti pri delu, v katerega ima pač zaupanje, da bo delo izvršil kar najokusneje in poceni.

Za razglabljanje o slabih razmerah in vzrokih gospodarske krize ne preostaja dosti časa. Dasi bi bilo to nujno potrebno, zlasti med stanovskimi tovariši, da bi se poiskali vzroki nezdržnega stanja v našem sicer tako lepem rokodelstvu.

Toda ravno med stanovskimi tovariši je težko o tem odkrito govoriti, še težje pa te žalostne razmere omiliti ali celo odstraniti, ker pač nujno manjka zaupanja med seboj. V naši razdvojenosti smo tudi izgubili ugled pri stranki. Na lastni koži občutimo, kako smo sojeni v javnosti. Ko se, na primer, pogajamo z stranko za izvršitev slikarskih in pleskarskih del na stavbi, smo popolnoma podvrženi arhitektu, ki nima v nas nikakega zaupanja niti v zadevah v katerih imamo dolgoletno praktično izkušnjo, to je v načinu dela, dasi bi smelo arhitekta brigati le dovršeno delo, ako odgovarja pravilno naročilu.

Moj namen je orisati nekaj vzrokov, zakaj tako nezaupanje do nas in zakaj tičimo v za našo obrt tako nečastnih razmerah. Ko bomo to spoznali, bomo tudi vedeli kako to odstraniti.

Slikarstvo je tista nesrečna obrt, kjer ne vemo točno, kje konča obrt in kje prične umetnost. Priznajmo si pa medseboj slikarji, obrtniki, da prav zaradi tega radi v kalnem ribarimo in se izdajamo prav radi za umetnike, če nam le kdo hoče to verjeti. Posebno v cerkvenem slikarstvu je bilo to pred nekaj leti

ker dosega tega cilja, naj to ve in spozna vsakdo, bo šele začetek našega dela v popolni svobodi ter neodvisnosti, bo šele prva beseda našemu zatiranemu slovenskemu obrtniku: „Vstani v potu svojega obraza, vzravnaj se ponosni sin dela. Tvoj dan je prišel!“

In naš občni zbor je nov in mogočen klic slovenskega obrtnika po svojih pravicah človeških in božjih, je nov granit, ki je zacemtil neomajnost naših teženj in stremeljenj v dušo in voljo slehernega obrtniškega tovariša, da njegov dan šele prihaja in da bo kmalu vstal svoboden in neodvisen izpod varuštva neobrnitov.

In ti, ponosno Celje, biser slovenskih mest, ki si tako visoko in mogočno dvignilo z delom in idejo glas obrtniških teženj in stremeljenj, odpri železna vrata pred zidovi zaslužjenega obrtnika na stečaj, da bo stopil njegov strumni in skupni korak naprej čez prag svobode v njegovo boljše in srečnejšo bodočnost!

hvaležno polje za „umetniško“ udejstvovanje med priprostejšim, nepoučenim ljudstvom.

Poštenim slikarskim obrtnikom v čast bodi povedano, da so največ in prav manj zmožni radi silili in še silijo v težavno cerkveno slikanje, ki se zdi na videz tako priprosto.

Marsikateri častitljivi spomenik stare slikarije je bil na ta način uničen od neodgovornega „umetnika“, marsikateri mojster „skaza“ je pokazal tu svoje nerazumevanje in pripomogel s tem k slabemu ugledu slikarjev obrtnikov sploh. Velja naj priprosti izrek: Bolje dober obrtnik kakor slab umetnik. Več bomo pripomogli k ugledu našega obrta ako homo budno zasledovali tehnični napredek v naši tako mnogostranski obrti in pustimo umetnost, sestro naše obrti, akademsko naobraženim umetnikom. Vsak za sebe imamo zadosti obširno polje za tekmovanje kdo bo svojo nalogo bolje rešil.

Pokažimo, da nismo na splošno zaslužili tako podcenjevanje in to prav od strani umetnikov. Marsikateri umetnik bi prenehal biti umetnik ako bi bil dnevno tako brezobzirno izpostavljen kritiki kakor smo to mi pri naših strankah, katere pa ne upajo kritikovati umetnikovih del v galerijah, vsaj ne javno, iz bojazni, da se ne izkažejo neizobražene ker ne razumejo „moderne“ umetnosti. V „kulturnih obzornikih“ se razpravlja o vrednosti del tega ali onega umetnika. V čudnih, ne vsem razumljivih tujkah se opravičujejo še bolj čudne napake o raznih delih „umetnikov“.

Izkušnja mi pravi: Obrtni slikar z dolgoletno prakso ima toliko izkušenj v rabi in poznavanju materiala in orodja, da je v mnogo slučajih zmožen umetnikovo zamisel tehnično izvesti in to spretnije kot umetnik sam.

Iz tega sledi da lahko nastanejo najlepša in umetniško dovršena dela s skupnim delom umetnika in obrtnika, kar naj velja posebno za dekorativno okrašenje naših stavb in stanovanj.

Tudi obrtnik mora razumeti narodni čut lepote, znati mora iz razumevanja zadovoljiti najbolj razvajeno stranko s svojim delom, ne da bi se opiral izključno samo na tujo navlako, katere imamo žal toliko prav v soboslikarstvu.

Razne obrtne razstave naj nam nudijo priliko, da pokažemo svojo spretnost in samostojnost, brez kopiranja tuje navlake in si priborimo zopet ugled pri stranki, ki bo spoznala, da naši izdelki niti najmanj ne zaostajajo za kričavo izreklamiranim inozemskim delom.

Križnar Ciril, št. Vid n. Lj.

Zaključek obrtne razstave v št. Vidu nad Ljubljano,

združen z vrtno veselico bo v nedeljo 25. avgusta na obširnem vrtu bufeta I. Zalätel-a

Žrebanje vstopnic razstave za kompletno kuhinjsko opravilo. Pričetek veselice ob 3. uri popoldne. Žrebanje ob 7. uri zvečer

Posetite obrtno razstavo dokler še traja in zaključek, ker ste lahko vi srečni dobitnik - lastnik izžrebane vstopnice. Popust na cestni železnici za vse posetnike iz Ljubljane

Vsem naročnikom! Sporočamo, da lista nismo mogli preje izdati vsled razmer v tiskarni. „Obrtnik“ izide že čez 14 dni in prosimo, da nam pošljejo vsi sotrudniki pravočasno prispevke. Oni naj pa oproste, katerih prispevki niso prišli v list, nekateri so pa tudi zastarali.

Obrtniške razstave

Letošnje leto se je obrtništvo razgibalo ter na raznih krajih naše banovine priredilo razstave obrtniških izdelkov, ki so izraz obrtnikovega hotenja do življenja, ustvarjanja in revija kvalitete obrtniškega dela.

Obrtništvo je letos priredilo več razstav. Tako sta združeni podružnici DJO v Ljubljani priredili na Liceju petnajstdnevno razstavo, na kateri je razstavljalo preko 60 raznih obrtnikov svoje izdelke. Pripomniti moramo, da so bili pripuščeni na razstavo izključno samo obrtniki. Moralno je razstava uspela. Ni pa uspela materialno, ker se po eni strani prebivalstvo mesta Ljubljane ni zanimalo in razumelo poslanstva te prireditve ter je za Ljubljano dokaj pičilo število udeležencev (2400) lepo izpričevalo, koliko se ljubljansko meščanstvo zanima za izrazito gospodarsko prireditve, medtem, ko si ogleda v velikem številu vsak cirkus ali pa morskega volka. Gotove ustanove, ki so poklicane pa niso pokazale dovolj razumevanja tej prireditvi.

V juliju se je vršila razstava v Mostah, ki sta jo priredili Združeni podružnici DJO-Moste in Dev. Mar. v Polju. Moralni uspeh dober, materialen zadovoljiv.

Proti koncu julija je bila otvorjena obrtniška razstava v Radovljici.

V nedeljo 4. avgusta pa sta bili otvorjeni razstavi v Celju in Št. Vidu nad Lj. Celjska razstava je plod intenzivnega dela podružnice DJO v Celju, ki je s to prireditvijo in s pomočjo svojih članov v trudu za isto dokazala polno razumevanje svojega programa. Ta razstava je združevala vso obrt, deloma pa tudi druge panoge gospodarstva vsled popolnosti.

Obrtniki v Št. Vidu nad Ljubljano, ki je znan kraj obrtniške podjetnosti in osobito mizarске delavnosti so se letos že drugič, toda v veliko večji meri pokazali in tudi dokazali, da so dokaj pridobili njihovi izdelki na dovršenosti od prejšnjega leta. Razstava je v veliko večjem obsegu v Narodni šoli in se je udeležuje tudi večje število mojstrov kot lani. Udeleženci, ki si razstavo ogledajo iz Ljubljane imajo ugodnost pri cestni železnici tako, da kupijo listek za polno ceno do Št. Vida, katerega dajo na razstavišču zigosati ter imajo pravico do povratka proti voznini 1.— Din. Ta razstava je otvorjena do vključno 21. t. m.

Istočasno kot v Št. Vidu pa je bila otvorjena razstava tudi v Kamniku, ki je trajala do vključno 18. avgusta.

Vse prirejene razstave obrtniških izdelkov imajo nalogo seznaniti najširši krog odjemalcev podrobno in nazorno z dovršenostjo izdelkov in podčrtati rabo domačih ročnih izdelkov pred inozemskimi manjvrednimi ter industrijskimi izdelki.

Razstave prirejajo skoro v vseh slučajih organizacije Društva jugoslovanskih obrtnikov dravske banovine, ki so s tem dokazale, da niso napak razumele poslanstva, ki ga narekujejo društvena pravila, čemur so dokaz raš razstave, ki zahtevajo mnogo truda in časa, katerega žrtvujejo z velikim veseljem funkcionarji društev z zavestjo, da mora vsako dobro delo obroditi uspeh.

Želimo, da bi vse razstave, ki se letos prirejajo in ki so že bile prirejene odnesle od obiskovalcev utis, da se obrtnik ni strašil žrtev ter zato pričakuje polnega razumevanja in naročil, kajti obrtniku manjka le naročil, dela in zaslužka, da bo mogel zadostiti svojim obveznostim.

Vsem čitateljem, obrtništvo in najširši javnosti priporočamo, da ne gleda od strani gospodarskih prireditev, kot so obrtniške razstave, temveč toplo priporočamo vsem in vsakomur, da si iste ogleda, kritično premotri izdelke in urejenost razstav, kajti tudi s tem se mnogo pripomore do pravilne ocene obrtništva, ter njega sposobnosti.

Končno moramo izjaviti tudi to, da bo v bodoče treba smotreneje in še enotneje nastopiti pri prireditvah obrtniških razstav, ki naj se v bodoče vrše izmenoma v različnih krajih in v daljšem presledku. Saj smo se lahko uverili iz pogostih prireditev ljubljanskega velesejma, da ni gospodarsko več tako privlačen, toda ker ima poleg izrazito gospodarske prireditve še polno drugih dodatkov, ki niso gospodarskega značaja, tako razne vrtiljake itd. itd., še vedno vleče, gospodarsko zanimiv pa že dolgo ni več tako, kakor bi se to razumeti moralo. Obrtniške razstave naj bodo pred vsem revija obrtniške delavnosti z vsemi navlakami, ki ne spadajo v obrtniško stroko pa proč, čeprav bi morda te navlake materialno prireditve usposobile.

Oglejte si razstave obrtniških izdelkov, kakor smo zgoraj navedli, priporočajte obisk še drugim in širite s tem obrtniško zavest ter podpirajte domačo obrt!

Manifestacija obrtništva Dravske banovine v Celju

Energična zahteva in soglasen izraz svobodne obrtniške volje slovenskega obrtništva za pravice, ki obrtnemu stanu pripadajo.

Osrednje društvo jugoslovanskih obrtnikov dravske banovine si je izbralo letos idilično mesto Celje za svoj III. redni občni zbor, ki se je vršil na praznik dne 15. avgusta t. l. v mali dvorani Celjskega doma, katerega so se udeležili delegati skoraj vseh podružnic v številu preko 200.

Obrtniški tamburaški zbor je najprej zaigral državno himno, nato pa je predsednik celjske podružnice DJO in podpredsednik Osrednjega društva g. Stojan Holobar pozdravil predsednika Osrednjega društva g. Pičmana iz Ljubljane, predstavnike podružnic in ostale obrtnike ter pozval vse, da obiščejo celjsko razstavo, ki jo je priredila podružnica DJO v Celju.

Osrednje društvo je določilo Celje za svoj zbor vsled tega, ker se je istočasno vršila v Celju impozantna gospodarska prireditve agilne podružnice DJO — velika obrtna razstava.

Zborovanje se je pričelo ob 10. uri dopoldne po predkonferenci, ki je rešila razne zadeve društva in ga je s pozdravom na navzoče delegate, posebno pa še zastopnike oblasti, tako za bana, sreskega podnačelnika g. Svetina, župana g. dr. Goričana, zastopnika policije g. Preinfalka, zastopnika Glavnega zemaljskega saveza iz Beograda g. Jurmovića in zastopnika tiska otvoril in vodil predsednik g. Pičman, ki se je uvodoma pri svojem poročilu spominjal blagopokojnega kralja.

Iz poročila predsednika je razvidno, da je DJO sedaj najmočnejša prostovoljna obrtniška

organizacija v Dravski banovini, in da strogo deluje po začrtanih smernicah združujoč v svojih organizacijah vse obrtništvo, katero želi uspešno delovati v prosopeh obrtnega stanu. G. Pičman pa je še posebno naglasil, da zahtevamo obrtniki svoje organizacije zase in da jih hočemo tudi sami voditi, poudaril je, da DJO ne bo odnehalo, dokler ne bo osnovana samostojna obrtna zbornica tudi pri nas. Po pozdravnih besedah gg. Svetine, župana dr. Goričana in Dušana Jurmovića, ki je sporočil pozdrave beograjskega obrtništva je podal podpredsednik tov. Šimenc tajniško poročilo, iz katerega je razvidno, da je društvo v vseh pogledih uspešno delovalo ter številčno tudi napredovalo od 23 na 32 podružnic, poleg tega pa je ustanovljenih tudi več pripravljanih odborov za ustanovitev nadaljnjih edinic. z obširnega tajniškega poročila je razvidno, da so se edinice veliko gospodarsko udeleževale v preteklem letu ter je zabeleženih tozadevno več uspehov, tako razne razstave in drugi podvigi. Ustanovljen pa je bil tudi Dom jugoslovanskih obrtnikov na Govejku — počitniška točka, last obrtništva — zadruga Dom jugoslovanskih obrtnikov, kar vse je društvo potom svojega intenzivnega dela v poedinah edinicah storilo ter dokazalo pravo plat svojega udejstvovanja.

Blagajniško poročilo je podal tov. Vidmar, nakar je v imenu nadzornega odbora tov. Mihelčič podal poročilo ter izrekel zahvalo blagajniku in predlagal razrešnico odboru, ki je bila soglasno sprejeta.

Z občnega zbora so bile poslani vdanostne brzozavke Nj. Vel. Kralju in kraljevskemu domu ter Nj. Vis. knezu namestniku Pavlu. Občni zbor sta brzozavno pozdravila obrtna zbornica v Sarajevu ter predsednik obrtne zbornice v Zagrebu in Saveza hrvatskih obrtnikov g. Ramušćak.

Sledile so soglasne volitve nove uprave. Za predsednika je bil izvoljen z ovacijami zopet tov. Lovro Pičman. Za podpredsednike: I. Šimenc Iv., Ljubljana, II. Stojan Holobar, Celje, III. Miha Lešnik, Maribor. V odbor je bilo izvoljenih 30 članov in 30 namestnikov. V nadzorni odbor tov. Skoberne, Trbovlje, Kern, Kranj in Vilar, Logatec.

Proračun za leto 1935/36. je bil soglasno sprejet ter izkazuje 35.975.— Din dohodkov in prav toliko izdatkov. Članarina ostane neizpremenjena.

Sledila je točka raznoterosti pri čemur so govorili tov. Šimenc I. z zahtevo po primernem zastopstvu DJO v prisilnih obrtniških organizacijah ter razpis volitev za zbornice TOI. Tov. Bizjak (Krško) o zastopstvu obrtnikov in določanju istih v davčne ocenjevalne komisije. Tov. Kresal (Vič) je predlagal, da naj DJO priredi tečaj za izobrazbo obrtniških funkcionarjev. Tov. Jager je govoril o ukinitvi samoupravnih rokodelskih delavnic ter se izjavil proti ustanovi okrožnih odborov ter kritiziral njih proračun. Tov. Bizjak, Celje, je poudaril važnost in pomen vzgoje obrtniškega naraščaja ter pozival na še intenzivnejše društveno delo. Tov. Mihelčič je podčrtal, da mora ostati DJO tudi v bodoče nepolitična ter nepristranska obrtniška organizacija ter izjavil, da ne moremo obrtniki priznati uslužbenecv gospodarskih — tudi obrtniških ustanov kot predstavnikov gospodarstva v parlamentu, kajti ti ne zastopajo obrtniških teženj in se tudi za iste ne zanimajo pri obrtniških organizacijah. Tov. More se je zavzemal za uvedbo obrtniškega starostnega zavarovanja. Tov. Košak je govoril o remeduri davkov. Tov. Holobar o šušmarstvu. Tov. Pavčič (Moste) o zaščiti obrtnika, malega trgovca in delavca ter zahteval ukinitve o zaščiti denarnih zavodov.

Po izčrpanih raznoterostih je bila sprejeta obširna resolucija, ki obravnava vsa pereča obrtniška vprašanja ter je bila še dopolnjena s predlogi govornikov.

Resolucija našteva zahteve in potrebe obrtništva, tako po zahtevi neodvisne in samostojne obrtniške zbornice v dravski banovini. Dalje zahtevo, da naj se čimprej razpiše volitve v sedanjo Zbornico za TOI v katero naj slovensko obrtništvo na popolnoma svoboden, neodvisen, neoviran in tajan način izreče svojo končno besedo. Da se more to zgoditi, se zahteva, da se takoj razreši sedanji imenovani obrtni odsek Zbornice za TOI ter imenuje novega z upoštevanjem večinske volje, ki je na strani DJO, da morajo novi odsek sestavljati z $\frac{2}{3}$ večino ter predsedstvom člani DJO. Dalje je v resoluciji energično podčrtana zahteva za izvedbo teženj vseh ostalih perečih vprašanj, kakor so izvedba javnih del, sanacija denarnih zavodov, šušmarstvo, nelojalna konkurenca, povišanje carin na tuje izdelke, ki jih obrtništvo izdeluje doma, zahteva po uvedbi davčnega minimuma, zahteva cenene kredita, odprava kartelov, izvedba volitev v OUDZ, zahteva o ukinitvi uredbe, da bi se mogli učiti še nadalje rokodelske obrti vajenci v raznih zavodih itd., zahteva po posebnem oddelku v ministrstvu trgovine in industrije, ki se ga jako pogreša, odprava okrožnih odborov obrtniških združenj v dravski banovini itd. itd.

Resolucija je bila soglasno sprejeta in odposlana na merodajna mesta.

Po občnem zboru se je novoizvoljeni odbor konstituiral. Za tajnika je bil izvoljen g. Kunovar (Ljubljana), za blagajnika pa g. Vidmar (Ljubljana). V eksekutivo so bili izvoljeni gg. Pičman, Šimenc, Košak, Vidmar, More in Kunovar, vsi iz Ljubljane, Vrhove (Št. Vid nad Ljubljano), Fožar (Moste), Pavlič (Vič), Pollak (Kranj), Sešek (Medvode), Tomšič (Devica Marja v Polju), Stanovnik (Vrhnika), Holobar (Celje), Černe (Ig) in Kristan (Ljubljana VII).

Občni zbor je potekel obrtniško-vzorno in zelo disciplinirano. Popoldne so si delegati ogledali še obrtno razstavo in se z večernimi vlaki razšli v zadovoljstvu nad dobro uspelim občnim zborom.

Bloke za tiskovni sklad naročite pri upravitelju. Tudi z malimi prispevki se zbero velike vsote.

Kreditno društvo Mestne hranilnice ljubljanske

dovoljuje posojila na menice in kredite v tekočem računu vsem kredita zmožnim osebam in tvrdkam

Podružnica DJO Ljubljana VII - Šiška

priredi v nedeljo dne 25. t. m. na „Komarjevo“
vrtno veselico na vrtu gostilne Štepic

Obrtniki in prijatelji obrtniškega pokreta vljudno vabljeni

Š. H.

Za stanovsko zbornico

V listu „Glas naroda“ z dne 6. junija je članek z naslovom „Važne zahteve novega pokreta“, kjer se čita med drugim „V naši državi gre s stanovskimi organizacijami le počasi naprej in so v skupnih organizacijah čisto velika trenja, kar je razumljivo itd.“ Tako „Glas naroda“, ki se pogotuje za kmetijske zbornice. Vse to je prav, ker so tudi kmetijske zbornice postale že važen problem in velika potreba našega kmeta. Mi obrtniki pa vprašamo: „Kdaj se bo pa to glasilo zavzelo tudi za obrtniške zbornice?“ Vemo, da ni gospodom okoli tega glasila neznana borba, koliko časa se že obrtništvo bori za svojo lastno institucijo po obrtnem zakonu v dravski banovini. Saj je znano, da obrtništvo dravske banovine nima skoraj niti svoje sobe na razpolago, znano pa je da imajo vajenci lepe svoje domove, služkinje delavci itd., le obrtnik in kmet sta še zadaj ter nimata skoraj bi rekli ničesar. V skupni zbornici obrtništvo nima tega in si tudi tega ustvariti ne more, kar bi si moglo edinole v svoji samostojni obrtni zbornici. Zakaj to glasilo tako molči o obrtniških vprašanjih in obrtniških zbornicah. Posvečati bi bilo večjo pažnjo obrtniškemu stanu saj je prvi pridobitni stan za gospodarskim stanom — kmetom. Mar so gospodje okrog tega novega dnevnika v kakšni zvezi s sedanjimi zborničnimi vlastodržci, da o obrtniških vprašanjih ne pišejo, čeprav jim bi moralo biti znano, kako je pri nas obrtništvo prizadeto in v svojih pravicah prikrajšano.

Lahko nalogo ima sedaj „Glas naroda“ posebno, ker išče povsod novih naročnikov in naj gospodje računajo, da je obrtništva v dravski banovini okrog 25.000, katerih ogromna večina želi in zahteva tudi lastno obrtniško zbornico. Sedaj je čas, da se „Glas naroda“ pokaže, koliko je resnice na tem, da list piše nepristransko in nepristransko razmotriva vsa gospodarska in druga

vprašanja ter da se bavi in bori le za pravice naroda. Mi obrtniki pazimo in motrimo, kdo je tisti, ki naše upravičene težnje podpira in nam nudi kar nam po zakonskih določilih brez utešitev in brez vmešavanja nepoklicanih pripada. Od samih obljub, kakršnih je prav obrtništvo vajeno ob volitvah nimamo ničesar, saj se je obljubljalo že za časa JNS, da se bodo obrtništvu upravičene zahteve upoštevale in se ugodilo obrtniškim težnjam. Odkrito povedano, obrtništvo je sito obljub ker ni bilo še ničesar izpolnjeno in se je že zdavnaj prepričalo o neodkritosrčnosti raznih političnih vodilnih osebnosti, ki so obrtništvo dosledno rabili samo za svoje politične kampanije in ga izrabljali za svoje interese proti dobrim obrtniškim stvarim.

Lahko pa tudi povemo, da vsak list, kateri zastopa le polovičarsko narod bo tudi tako obstojal saj dnevne novice in razne malenkosti nam poroča tudi radio ter ni potreba, da ima človek naročen še list, ki se odkrito in odločno ne zavzame v svojih rubrikah za obrtništvo.

Torej, gospodje, z resnico na dan in Vaš obstoj bo lahak, pojdite preko vseh osebnosti, ne ozirajte se ne na levo in ne na desno, pravica in večina Vam naj bo prva. Prepričali se boste lahko o Vaši zmagi napram vsem, ki hočejo voditi politiko lastne sebičnosti. Upamo, da se zavedate resnosti časa in da računate za narodom, ker narod je zdrav, zdravo pa je tudi obrtništvo, ki po težkih preizkušnjah danes dobro občuti bridkosti resnice, vsled česar se danes ne pusti in ne da voditi po trenutnih priilikah, ki nimajo trajne vrednosti.

Op. ur. Nas veseli ta članek in priporočamo tudi drugim dnevnikom in ostalemu časopisju, da si odkritosrčne besede, ki jih je iznesel preprost obrtnik v prednjih vrsticah dobro zapomnijo in se v bodoče po njih ravnaajo.

Generalnega dovoljenja za proizvodnjo usnjene obutve tvrdka Baťa ni dobila. Ona je pričela proizvodnjo usnjene obutve z izigravanjem zakonskih predpisov, odn. na ta način, ker je ob priliki sodne registracije neopravičeno dodala, da more izdelovati tudi usnjeno obutev. Sploh pa ni bila registracija v redu izvršena, ker bi se to moglo zgoditi šele po sprejemu generalnega dovoljenja, katerega tvrdka Baťa ni dobila.

Smatrali smo v toliko za potrebno poiskati informacij, ker se je večkrat hotelo našemu pokretu pripisati, da smo zvezani z g. Stojanovičem in Zanatsko komoro v Beogradu, ki da so pomagal Baťa do dovoljenja na škodo našim čevljarjem.

Upamo, da je v prednjem dovolj razvidno za vsakega, ki ima zdravo pamet, kako se je to zgodilo.

Prosimo vse naše prijatelje, da nam sporoče v bodoče, če bo kdo zopet na kakem sestanku ali shodu trdil drugače, kakor smo zgoraj navedli po podatkih, ki smo jih prejeli iz dovolj verodostojnih strani. Hočemo, da naj se zagovarja vsak, ki raznaša neresnične vesti, pri čemer hoče obenem nastopati proti našemu pokretu ter se poslužuje tozadevno neresničnih stvari. Posebno naj si to zapomnijo gg., ki večkrat predstavljajo Zbornico za TOI in jim je prešla ta zadeva v kri in meso, tako, da ji že sami popolnoma verujejo. To velja še posebej za gospoda, ki sta pred časom te stvari trdila na zboru obrtnikov v Dobu pri Domžalah ter nista hotela na sledečem izrednem občnem zboru na poziv tega več ponoviti.

Če kdo želi tozadevno še kakih informacij prosimo, da se obrne na naše uredništvo in bomo preskrbeli še potrebnih podatkov, če komu ni dovolj jasno. Upamo pa, da kdor bo pravilno razumel, ta bo pač vedel, da niso temu krive obrtniške organizacije, katere nimajo druge pravice, kakor delovati po zakonu; za odredjanje višjih mer so pa pristojna druga mesta.

Opozarjamo vse naročnike, da naj nemudoma poravnajo že zapadlo naročnino, ker si vsak, kdor zavlačuje plačilo naročnine, škoduje s tem, da uprava ne more izdajati lista redno in ga tudi oni naročniki, ki redno plačajo, vsled tega ne dobe. Naročnina za celo leto znaša 30 Din ter isto takoj nakazite na naslov uprave. Poštno-ček. račun št. 12.986.

Pred sestavo davčnih odborov

V zvezi z pooblastili finančnemu ministru, ki jih je sprejel z novim proračunom in z davčnimi izpremembam je tudi sestava novih davčnih odborov. V te odbore pošlje država svoje odposlance in davkoplačevalci.

V veliko slučajih smo imeli doslej v davčnih odborih, ki so bili nekoliko drugače sestavljeni, kakor bodo v bodoče razne predstavnike, ki so tako ali tako zastopali davčne zavezance. Obrtništvo je že opetovano tarnalo nad postopanjem nekaterih članov teh odborov iz vrst obrtništva. Zato se je pokrenilo vse potrebno, da v bodoče ne bodo ti davčni odbori sestavljeni pristransko. Pripomniti moramo namreč, da določi nekaj članov za te odbore tudi Zbornica za TOI. Opozarjamo vse prizadete na to dejstvo in jih prosimo, da nam sporoče takoj konkretne primere v koliko se je kje pristransko postopalo. Pokrenili smo in še bomo, da bodo davčni odbori izraz obrtniške volje.

Kdo je izdal dovoljenje Baťa'i!

Pogosto se je izrabljalo vprašanje, kdo je izdal dovoljenje Baťa'i za popravilnico čevljev v naši državi itd. itd. v različne namene ter so prav funkcionarji skupne zbornice za TOI v Ljubljani, kot zastopniki na raznih obrtniških zborih v Dravski banovini v več dokazanih slučajih trdili, da je vse to storila beogradska obrtniška zbornica in osebno njen predsednik g. Stojanović.

Naše uredništvo je na nešteto vprašanj obrtnikov hotelo priti stvari do dna ter je zato zbralo veliko podatkov o predstavnikih skupne zbornice za TOI v Ljubljani, ki so napadali Beograd in kakor goraj omenjeno. Prejeli smo glede na naša vprašanja na merodajnih mestih v zadevi Baťa'e sledeče odgovore:

Od Glavnega zemaljskega saveza zanatlijskih združenja, v Beogradu, kot najjačje obrtniške organizacije v državi: „Popolnoma neosnovane so trditve, da je obrtniška zbornica ali predsednik g. Stojanović pomagal dobiti Baťa'i pravico. Točno je samo, da je obrtniška zbornica, kot uradna ustanova na podlagi odredb starega zakona o obrtih (od l. 1910) morala izdati dovoljenje Baťa'i za otvoritev delavnice za popravilo s strokovno usposobljenim delovodjem.

Dalje smo prejeli: Tvrdka Baťa je pričela s prodajo obutve v naši državi takoj po končani vojni. Tvrdka je protokollirana v Zagrebu.

Dovoljenja za popraviljanje obutve tvrdka Baťa sploh ni dobila, temveč se je poslužila pridobljene pravice pred izdajo zakona o obrtih v letu 1931.

Predhodno dovoljenje za postavitev tovarne za proizvodnjo gumijaste obutve je izdal 30. maja 1932. leta, kot tedanji minister trgovine in industrije g. dr. Albert Kramer. To dovoljenje se glasi:

„Prethodna dozvola.

Na osnovu § 4. st. 3. i 5., § 60 st. 4., § 96 st. 3 in § 103, 107 3. or. od 5. novembra 1931 god., a pošto je udovoljeno zakonskim naredjenjima, dozvoljava se, da:

„Baťa“ cipela i koža D. D. Zagreb može obavljati radnju fabriku za izradu gume (gumene obuče, gumenih delova i potpetnica, gumenih pribora, kaiševa, gume za točkove na kolima i avtomobilima, gumenih izradjevina i primenjenih u vazduhoplovstvu, gumenih prostirača i ostale gumene izradjevine).

Sa obavljanjem ove radnje otpočee firma „Baťa“ cipela i koža d. d. onda kada u smislu § 105 i sledećih zakona o radnjama dobije odobrenje za upotrebu postrojenja fabrike.

Poslovodja radnje je Maksimović Toma iz Brčkog.

Sedište je radnje u Borovu, srez vukovarski, banovina Savska.

Taksa od 1.000 Din, po zakonu o taksama naplaćena je, utisnuta ovoj prethodnoj dozvoli i propisno poništena.

U Beogradu, dne 30. maja 1932 god.

Ministar trgovine i industrije
dr. Kramer Albert, s. r.“

Ali sem že kaj nakazal za tiskovni sklad listu „Obrtnik“?

ZANATSKA BANKA

KRALJEVINE JUGOSLAVIJE A. D. - PODRUŽNICA LJUBLJANA
Telefon št. 30-20

podeljuje obrtnikom in obrtnim podjetjem

menična posojila
kredite na tekoči račun
posojila na zastavo državnih vrednostnih papirjev
do najvišjega zneska Din 250.000

Sprejema vloge na hranilne kjižice in tekoči račun, katere izplačuje brez vseh omejitev. Interesenti dobe informacije ustno ali pismeno pri ZANATSKI BANKI krajevine Jugoslavije A. D. podružnici v Ljubljani

Še obrtni dom v Celju!

Silno neljubo je postalo nekaterim članom starega Slov. obrt. društva, ko smo razkrili masko, iz kakih sredstev je bil postavljen Obrtni dom v Celju, ker se javnosti, kakor tudi oblastem ne da več prikrihati dejstvo, da je ministerstvo za soc. politiko darovalo v letih 1921 in 1922 Din 310.000— v svrhu zaščite mladosti.

Bil je to prvi kapital dan in namenjen za postavitev Vajeniškega doma v Celju. Ta kapital pa je bil izrabljen mesto za prepotrebni Vajeniški dom v Celju, za Obrtni dom, pozneje pa prodan Zbornici za TOI v Ljubljani. Omenjeno Slov. obrtno društvo pa si je pridržalo servitutno pravico čez tri dvorane v domu ter misli, da ima ono samo pravico iste posedovati, dasi so bili doseženi s subvencijo za splošni obrtniški naraščaj v Celju, D. J. O. pa, ki ima 90% obrtništva in naraščaja za seboj pa nima pravice biti deležno te od ministrstva podarjene dobrote, temveč se mora stiskati v ozkih prostorih, ki jih je milostno poklonil v uporabo uvidelni pokojni član g. Drago Bernardi. V teh prostorih se stiska številna mladina pri tamburaških vajah, s pevskega vajami pa se ne more pričeti, dokler se ne posreči dobiti večjih prostorov. Zvedeli smo sicer, da stoji zadeva radi obrtnega doma v preiskavi ter se nadejamo, da bo oblast to vprašanje ugodno rešila.

Sestavil se je pred nekaj časa v Celju kuratorij za postavitev Vajeniškega doma. Pri sestavitvi tega kuratorija, ki se ga je baje grupiralo iz mestnega in okoliskega občinskega sveta, pa se je vedoma prezelo najmočnejšo obrtniško organizacijo, t. j. DJO, kakor tudi najmočnejše združbe v Celju, katerih zastopniki bi bili gotovo najpomembnejši v tem kuratoriju. Prezelo pa se ni v ta kuratorij poklicati nastavljenca ene tovarne, ki naj zastopa

interese obrtništva v tem kuratoriju. Bog pa varuj, da bi kdo to kritiziral, kajti gotovo bi takrat prišle vse celjske odvetniške pisarne do zaslužka.

Po mojem mnenju bi se moral sestaviti ta kuratorij iz najpomembnejših celjskih organizacij, tako prisilnih kot prostovoljnih. Tu bi prišlo predvsem v poštev DJO, ki ima nad 400 članov, združba krojačev in krojačic z nad 200 člani, združbi mizarjev in čevljarjev, kateri imata vsaka po okrog 200 članov, nato šele manjše združbe ter Slov. obrtno društvo, končno pa eden in drugi občinski svet s svojim zastopnikom s posvetovalnim organom in ev. še druge ustanove. V tem slučaju pa se je storilo ravno nasprotno, kar ne more noben uviden človek odobravati.

Zakaj se išče v Celju šele kapital za Vajeniški dom, ko v resnici že stoji, mesto da bi se istega izrabilo in iskalo le sredstev za vzgojo mladine. Vsa ta okornost dokazuje, da gospodje tam okoli nimajo ne interesa ne smisla za sedanje potrebe mladine, temveč pripravljajo le nekaj, kar bi moglo s tem sistemom biti uveljavljeno čez kakih 50 let, sedanja mladina pa naj brez vse skrbi za njen razvoj propada. Da je to resnica je v dokaz sledeče:

Baje dobiva ta kuratorij podporo od banke uprave letno 10.000 Din. Ako nabere letno še 10.000 Din, bi to znašalo 20.000 Din letno, kar pa ne bo stalno dosegljivo, bi znašalo to v 50 letih en milijon Din, kar bi komaj zadoščevalo za skromen Vajeniški dom.

Mi se torej s takim problemom ne moremo zadovoljiti, ker smatramo za potrebno, da se za sedanjo mladino in njen napredek nekaj stori. Radi tega je nujno potrebno, da se v ta kuratorij pritegne ljudi širšega obzorja in ki imajo voljo, se žrtvovati za mladino.

Ivan Bizjak.

Socijalno zavarovanje obrtnikov

O tem vprašanju je bil priobčen v štev. 3. Obrtnika, daljši članek, v katerem izraža neki stari obrtnik svoja mnenja, ter sicer priznava velevažnost tega zavarovanja, je pa mnenja, da je v sedanji slabi dobi to neizvedljivo in priporoča prostovoljno zavarovanje.

Če bi bilo prostovoljno zavarovanje res priporočljivo, bi se isto lahko že izvedlo v prejšnjih desetletjih, čemur je podlaga že obstoječe prostovoljno obrtniško zavarovanje v Ljubljani. Izvedlo pa se ni iz razloga, ker vodi prostovoljno zavarovanje večino obrtnikov v lahko miselnost, da se mu ne priključijo, če tudi priznavajo to potrebo, priznavajo pa po večini to šele tedaj, ko bi dobrote zavarovanja že rabili, t. j. ko so zapadli v holeran.

Kedaj pa se rabi to zavarovanje najbolj? Ali ne morda v času slabe konjunktore? — Priznavam, da bi mnogi obrtniki bili z uvedbo prisilnega zavarovanja radi plačevanja istega nezadovoljni, isto pa ne more biti povod, da bi se radi takih nekaterikov, to vprašanje ne moglo realizirati. Res je, da bi bili mnogi prispevki, neizterljivi; saj so tudi pri socialnem zavarovanju delavcev delno neizterljivi, toda nikomur ne more pasti v glavo, da bi zaradi tega socialno zavarovanje ustavili.

Na socijalnem zavarovanju obrtnikov ima država, kakor občine interes ter prav istim padejo oboleli obrtniki v breme. Radi tega bi morala k temu zavarovanju tudi država primerno prispevati. Brez prisilnega zavarovanja pa ni niti misliti, da bi bilo kedaj to zavarovanje aktualno. V interesu obrtnikov bi le bilo, da bi bilo to zavarovanje vodeno s čim manjšimi upravnimi stroški.

Za odlagati pa to zavarovanje ni prav radi tega, ker je obrtništvo vedno v slabšem položaju in ni pričakovati, da se bode to razmerje v doglednem času toliko zboljšalo, da bi se obrtništvo v največji nesreči, to je v času holeran, samo vzdrževalo. Socijalno zavarovanje ima pa prav to dobro stran, da morajo plačevati vsi za enega, eden za vse. Ako bodo obrtniki to vprašanje bolj širokogrudno preišljevali, morajo priti do prepričanja, da je nujno potrebno socijalno zavarovanje za obrtnike in za njih svojce.

Ivan Bizjak, Celje.

Obrtniška manifestacija v Virovitici

Savez hrvatskih obrtnikov priredi vsako leto o binškoških praznikih glavno skupščino v drugem kraju Hrvatske. Letos se je vršila po sklepu zadnje skupščine, ki je bila lansko leto v Karlovcu, skupščina 27 po številu v Virovitici. Na skupščino so prispeli delegati od skoraj vseh

Denar mečemo za vsakovrstne nepotrebne zabave, za svoje glasilo moramo tembolj skrbeti, ker bo materialno podprto redno izhajalo.

podružnic Mesnih organizacij Saveza SHO ter obrtniško zavestno manifestirali za svoje ideje. Ob tej priliki se je vršila tudi prva redna glavna skupščina Zveze obrtnih združenj za savsko banovino v Zagrebu ter proslava 25letnice obstoja podružnice SHO v Virovitici. Podružnica v Virovitici je priredila tudi okusno aranžirano razstavo obrtniških izdelkov. Na obeh skupščinah so bile sprejete daljše resolucije ter odpisane na merodajna mesta. Ob zaključku skupščine SHO je bilo sklenjeno, da se vrši prihodnja glavna skupščina v letu 1936. v Novem Vinodolu.

Poročil in obvestil iz obrtnega pokreta želite. Plačajte redno naročnino našemu listu in boste vse redno prejeli!

Iz obrtniškega pokreta

Trbovlje. Podružnica DJO v Trbovljah se dobro razvija in utira pot pred seboj v sedanjih težkih in kritičnih časih. Odbor si je nadel nalogo, da uveljavi v društvu več odsekov v korist članstva. Ustanovil se je posmrtniški fond, ki lepo uspeva in je velika pridobitev obrtništva. Uveljavljajo se še gospodarski, kulturno propagandni, protišušmarski odsek itd. Odbor društva poziva članstvo, da se čim tešnje oklene organizacije: ker le v slogi in tovarištvu je nepremagljiva moč.

Potreba sloge in enotnosti je v Trboveljski dolini še večja, če se pogleda na razmere šušmarstva. Navajamo nekaj primerov.

Pritožba pekovskih mojstrov, ki se peče po rudniških stanovanjih raznim g. gostilničarjem in drugim, je dvignila dokaj čudnega prahu po sajasti dolini. Kar se pa dela po rudniških delavnicah privatnikom je pa bolj debelega kalibra. V teh delavnicah se izdelujejo skoraj vsa večja in manjša dela, raznim privatnikom, ki si postavljajo cele vile, kar spada tudi pod obrtni zakon (dvomimo pa če ima podjetje s tem kaj dobička).

Iz statistike je razvidno, da se je davek obrtnikom glede na prejšnja leta znatno zvišal, obratno pa se je pri TPD znižal, zato ni čudno, da so obrtniki ogorčeni. V zadnjem času se baje tudi v neki delavnici na dnevnem kopu dela za planinsko restavracijo na Sveti planini razne spojke, mreže za okna itd. kar na debelo. Da delajo rudniški delavci razne kopalnice, stranišča, razna mizarska dela privatnikom je vsak dan. Veliko slučajev šušmarstva je, ki bi jih lahko in bomo tudi navedli z imeni, toda polagoma bomo vse razčistili.

Trbovlje: Kako odpomoci rudarjem, obrtnikom, trgovcem in drugi javnosti v rudarskih revirjih Trbovlje, Hrastnik, Zagorje je bil sestanek prizadetih v Trbovljah v občinski posvetovalnici dne 27. VI. 1935. Obrtnike sta zastopala tov. Kuhar in Pust Rudolf. Na tem sestanku se je pokazala vsa mizernost in težak

položaj, ki trenutno vlada v vseh revirjih. Stanje delavstva je prav obupno, obrtništvo na robu propada, vsi skupaj močno v dolgovih, če se kontingent premoaga še zniža je katastrofa za vse sloje neizbežna. Podrobne razmere navajati o stanju celokupnega prebivalstva je odveč, to se more razbrati iz dnevnega časopisja. Na sestanku je bil določen ožji odbor, ki bo stalno v pripravljenosti, da stopi v delo in pomaga tam, kjer bo potreba.

Maribor: V nedeljo dne 11. avgusta se je vršil v Gambrovini dvorani dobro obiskan zbor obrtništva, ki se ga je udeležilo okrog 100 obrtnikov, katerega je sklicala Mariborska podružnica DJO ter ga je vodil njen predsednik g. Lešnik. Glavni del zborovanja je zavzela točka šušmarstvo, ter so številni obrtniki najenergičneje zahtevali zaščito obrtništva ter s konkretnimi dokazi podprli svoja izvajanja. Obrtništvo je posebno grajalo dejstvo, da vodilni funkcionarji mestne občine v Mariboru podpirajo tako na nelegalen način šušmarje. Energična je bila tudi zahteva po ukinitvi nepotrebni umesni obrtniških ustanov Okrožnih odborov. Številni obrtniški govorniki iz Ljubljane, Maribora, bližnje okolice in Kranja so želi za svoja izvajanja polno priznanje. Ob zaključku je bila sprejeta obširna resolucija soglasno z zahtevo po neodvisni, svobodni vrhovni organizaciji obrtništva v Dravski banovini Obrtniški zbornici.

Kranj: Agilna podružnica DJO v Kranju je priredila v nedeljo dne 11. avgusta uspelo vrtno prireditev, ki bi se imela vršiti že 4. avgusta, pa je bila prestavljena vsled slabega vremena. Prireditvev so posetili ugledni predstavniki Kranjske in druge javnosti ter predsedstvo osrednjega DJO. Prireditvev je gmotno in moralno uspela.

Zaključek obrtne razstave v Kamniku je bil v nedeljo 18. t. m. Pri tej priliki se je vršil slavnostni občni zbor ondotnega obrtnega društva; za tem pa obrtniško zborovanje. Na zborovanju se je opazilo, da je večina obrtništva tudi v tem kraju za pokret DJO in želi, da se čim preje osnuje tudi v tem kraju organizacija DJO. Na zboru se je opazila pristranost, ker vodstvo ni hotelo dati zastopniku DJO ponovne besede za razna pojasnila, kar je mučno vplivalo na obrtništvo, ki je zahtevalo, da dobi besedo. Na obrtniških zborih se to ne sme dogajati, ker obrtništvo zve slej ali prej resnico.

Iščemo nabiralce inseratov v vseh večjih krajih dravske banovine. Pismene ponudbe sprejema uprava.

„Obrtni Vestnik“ je izšel. Z datumom 15. avgusta je izšla 8. številka „O. V.“, ki prinaša uvodni članek „Čuvajmo ugled pokreta“, katerega je uredništvo povzelo iz „Zanatlije“. Čudimo se, da ni uredništvo pristavilo nobene pripombe, ker če bi to storilo in isto objektivno podalo, tedaj bi se to slišalo malo čudno, ker je navedeni članek v „Zanatliji“ pisan za srbsko obrtništvo in je vsebina namenjena nekaterim zagarjem, ki so že pred časom nastopili proti našemu tovarišu M. Stojanoviću iz Beograda in v tem članku je njim povedano, kar jim gre. Gospodje okrog „O. V.“ bi radi to drugače prikazali, vendar pa si naj zapomnijo, da smo mi predobro poučeni o obrtniških razmerah ter da čuvamo mi ugled obrtniškega pokreta!

Dom jugoslovanskih obrtnikov na Govejku dovršen

Vsa dela, ki so bila potrebna za zgotovitev in spopolnitev Doma na Govejku, so pri kraju in more dom sprejeti goste tudi za več dni, ker so urejene in popolnoma opremljene 3 sobe z 10 posteljami poleg skupnega ležišča. Sedaj v najlepšem času leta je poset doma prav idealen, zato priporočamo obrtništvo, da se večkrat poda v ta Obrtniški dom, kjer bo z vsem postreženo. Obrtništvo priporočamo, da zainteresira za poset doma tudi ostalo občinstvo. Vse informacije glede vstopa v Zadrugo, ki je lastnica doma in druge podrobnosti, se dobe v pisarni DJO.

V mesecu septembru bo obvezen članski sestanek vseh zadrugarjev na domu v svrhu pregleda do sedaj izvedenih del ter se bo vršil razgovor o načrtih za bodoče. Že sedaj opozarjamo vse zadrugarje, da se bodo vsi sigurno udeležili, ter prejme še vsak pravočasno obvestilo, kdaj se bo vršil skupen izlet in omenjeni sestanek.

Tovariši obrtniki! Podpirajmo svojo socialno ustanovo in zainteresirajmo zanjo čim širši krog obrtništva in ostalega občinstva.